

ÎNCHEIERE

6 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Svetlana Prutean

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Ștefan Vodă împotriva Svetlanei Prutean cu privire la întoarcerea executării silite

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Svetlana Prutean și menținută hotărârea Judecătoriei Ștefan Vodă din 13 decembrie 2016, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 28 octombrie 2016, Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Ștefan Vodă a depus cerere de chemare în judecată împotriva Svetlanei Prutean cu privire la întoarcerea executării silite.

În motivarea acțiunii a invocat că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 9 martie 2016, a fost admisă cererea de apel declarată de Svetlana Prutean, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Svetlanei Prutean împotriva Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Ștefan Vodă cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența silită de la serviciu, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată, a fost anulat ordinul Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Ștefan Vodă nr. 137-cc din 8 decembrie 2014 de concediere a Svetlanei Prutean, restabilită Svetlana Prutean în funcția de asistent social la Centrul pentru copii în situații de risc din or. Ștefan Vodă și încasat un salariu mediu în mărime de 2963,35 lei, fiind menționat că se execută imediat.

Indică că decizia Curții de Apel Chișinău din 9 martie 2016, a fost dispusă spre executare imediată și executată la data de 16 martie 2016 prin ordinul Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Ștefan Vodă nr. 13-cc.

Relevă că în temeiul deciziei menționate, s-a încasat din contul Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Ștefan Vodă în beneficiul Svetlanei Prutean suma de 2892,61 lei, fapt confirmat prin actul eliberat de contabilitatea Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Ștefan Vodă.

Indică că prin decizia Curții Supreme de Justiție din 20 iulie 2016, a fost casată decizia Curții de Apel Chișinău din 9 martie 2016 și hotărârea Judecătoriei Ștefan Vodă din 28 septembrie 2015 și adoptată o nouă hotărâre prin care a fost modificată data concedierii Svetlanei Prutean din funcția de asistent social al Centrului pentru copii în situații de risc din or. Ștefan Vodă, din data de 8 decembrie 2014 în data de 18 decembrie 2014, a fost încasat de la Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei a Consiliului raional Ștefan Vodă salariul mediu lunar pentru perioada 8 decembrie 2014-18 decembrie 2014 în mărime de 1020 lei, din care urmează a fi calculat și reținute impozitele și plățile obligatorii la buget.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 155 alin. (2), 157 alin. (1) Cod de executare, art. 445 alin. (2) CPC.

Solicită admiterea acțiunii, întoarcerea executării deciziei Curții de Apel Chișinău din 9 martie 2016, pronunțată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Svetlanei Prutean împotriva administrației Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Ștefan Vodă cu privire la anularea ordinului nr. 137-cc din 8 decembrie 2014 de concediere, restabilirea în funcția de asistent social la Centrul pentru copii în situații de risc din or. Ștefan Vodă și încasarea unui salariu mediu lunar în mărime de 2963,35 lei, obligarea Svetlanei Prutean să restituie suma de 2892,61 lei, care au fost încasate din contul Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Ștefan Vodă în beneficiul Svetlanei Prutean în cadrul executării deciziei Curții de Apel Chișinău din 9 martie 2016.

În ședința de judecată a primei instanțe din 13 decembrie 2016, Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Ștefan Vodă și-a concretizat cuantumul de restituire a sumei de către Svetlana Prutean și anume suma de 2450,97 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Ștefan Vodă din 13 decembrie 2016, acțiunea a fost admisă.

A fost încasat de la Svetlana Prutean în beneficiul Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Ștefan Vodă suma de 2450,97 lei, încasate din contul Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Ștefan Vodă în beneficiul Svetlanei Prutean în procesul executării deciziei Curții de Apel Chișinău nr. 2-4363/2015 din 9 martie 2016.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2017, a fost respins apelul declarat de către Svetlana Prutean și menținută hotărârea Judecătoriei Ștefan Vodă din 13 decembrie 2016.

La 13 septembrie 2017, Svetlana Prutean a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2017, prin care a solicitat admiterea

recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le ca ilegale și neîntemeiate.

Menționează că atât prima instanță, cât și instanța de apel în motivarea soluțiilor adoptate, nu au dezbătut și nu au apreciat în modul corespunzător toate argumentele invocate de către ea, pe parcursul examinării cauzei.

Notează că prin scrisoarea nr. 750 din 19 septembrie 2016, Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Ștefan Vodă din cadrul Consiliului raional Ștefan Vodă, a solicitat restituirea sumei de 2450,97 lei, achitate ei în calitate de salariat în temeiul deciziei Curții de Apel Chișinău din 9 martie 2016, prin care a fost restabilită în funcția de asistent social.

Subliniază că prin răspunsul din 7 octombrie 2016, recepționat de către Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Ștefan Vodă la data de 14 octombrie 2016, dânsa a comunicat că solicitarea privind restituirea sumei de 2450,97 lei, nu are bază legală și contravine prevederilor Codului muncii.

Consideră că în speță sunt aplicabile prevederile art. 148 alin. (5) Codul muncii, potrivit cărora salariatul plătit în plus de către angajator (inclusiv în cazul aplicării greșite a legislației în vigoare) nu poate fi urmărit cu excepția cazurilor unei greșeli de calcul.

Obiectează că cererea de chemare în judecată a Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Ștefan Vodă a fost înaintată cu încălcarea termenelor stabilite de lege.

Având în vedere prevederile art. 143 alin. (1) lit. a) și alin. (3) Codul muncii, art. 158 alin. (2) și (3) Cod de executare, indică că cerința privind restituirea salariului încasat urma a fi soluționată la data emiterii ordinului de eliberare din serviciu 21 iulie 2016, sau cel târziu în decurs de o lună de la emiterea acestuia 21 august 2016.

Explică că din actele prezentate, o careva mențiune privind restituirea sumei de 2450,97 lei nu figurează în ordinul de eliberare nr. 22-d din 21 iulie 2016 cu privire la executarea deciziei Curții Supreme de Justiție, iar cererea de chemare în judecată este înaintată tardiv cu omiterea termenului de prescripție prevăzut de art. 143 alin. (3) Codul muncii, cu aproape 2 luni.

Remarcă că prin decizia Curții Supreme de Justiție din 20 iulie 2016, s-a dispus achitarea de către Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Ștefan Vodă în beneficiul ei a sumei de 1020 lei, care nu a fost executată, iar pentru neachitarea sumei convenite salariatului prevederile art. 330 alin. (2) Codul muncii prevăd o penalitate în mărime de 0,1 % pentru fiecare zi de întârziere.

Susține că Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Ștefan Vodă în mod neîntemeiat încearcă să obțină restituirea de la dânsa a salariului achitat în condițiile legale și pentru care a prestat munca efectivă.

La 23 noiembrie 2017, Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Ștefan Vodă a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de către Svetlana Prutean, ca depus tardiv.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 26 aprilie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 69), careva date despre recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Svetlana Prutean nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea

de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Svetlana Prutean, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Svetlana Prutean ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Svetlana Prutean se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță